

Blinde ringslang redt zich prima

**Blinde vrouwetje ringslang.
(Foto's: Ingo Janssen)**

Tijdens een trajectbezoek op de Veluwe dit voorjaar waren we iets eerder klaar dan verwacht. Om de tijd toch reptielvriendelijk te doden togen boswachter Harm Hofman en ondergetekende naar het salamandergat bij Apeldoorn om te kijken of we één of meerdere ringslangen konden vangen voor het genetische onderzoek van de UvA studenten.

Een eerste ronde langs de oevers leverde geen ringslangen op dus werd er eventjes gepauzeerd met boterham en frisdank.

Tijdens deze korte pauze werden we door twee toeristen gewezen op een 'adder' die door het water zwom... die adder bleek natuurlijk een ringslang die zich verschanste op een eilandje in het midden van het salamandergat. Zonder lieslaarzen was het echter onmogelijk dit exemplaar te vangen.

Tijdens een tweede ronde langs de oevers zagen we een dikke ringslangvrouw pal naast het water liggen die makkelijk gepakt kon worden. Tijdens het afnemen van het wangslim voor het DNA-onderzoek merkten we dat deze grote ringslangdame (95 cm) haar beide ogen miste! Desondanks zag ze er prima uit en leek vol met eieren te zitten.

Hoe de dame in kwestie haar ogen heeft verloren is niet te achterhalen maar het lijkt haar niet te deren, ze weet haar voedsel te vinden en gezien haar zwangerschap weten de mannetjes ringslangen haar ook te vinden. Enkele dagen later ving Harm deze gehandicapte ringslangdame trouwens weer, op ongeveer dezelfde plek. Blijkbaar is de trefkans wel hoger bij blinde ringslangen!

Harm Hofman & Ingo Janssen

Zandhagedis op Goeree

Afgelopen voorjaar bezochten we een traject in de duinen van Goeree, de meest zuidwestelijke vindplaats van deze soort in Nederland. Waar de zandhagedis het elders in Nederland goed doet en zonder veel moeite gespot kan worden is dat op Goeree bepaald niet het geval. De soort is er zeldzaam en grote delen van het aanwezige duin zijn niet bezet.

Nieuw traject

Enkele jaren geleden maakten we in Schubben & Slijm melding van een zandhagedis op Goeree. Naar aanleiding van die melding is Cees Appel in samenwerking met Han Meerman van Natuurmonumenten begonnen met monitoren op een traject door de duinen nabij de vuurtoren. Na twee jaar intensief tellen stond de teller nog steeds op nul maar werden er wel zo nu en dan zandhagedissen gezien door derden. Tijdens ons bezoek afgelopen voorjaar hebben we het traject iets verlegd, de meldingen kwamen uit de zeereep en die is derhalve nu ook opgenomen in het traject. Nog tijdens het uitzetten van het

traject werd er tussen het helmgras in de zeereep een vrouwtje zandhagedis gespot!

Vreemd

De situatie op Goeree is vreemd vergeleken met de duinen op het vaste land waar de zandhagedis meestal goed vertegenwoordigd is. Naar de oorzaken hiervan kunnen we vooralsnog slechts gissen. Het ligt echter voor de hand dat de geïsoleerde ligging van de duinen op dit eiland een van de oorzaken is, er is geen grote bronpopulatie in de buurt van waaruit herkolonisatie kan plaatsvinden. De zeer kleine restpopulatie die nu leeft in de duinen van Goeree is al decennia lang verstoken van nieuw bloed en lijdt mogelijk onder de gevolgen van inteelt. Dankzij het verlegde traject kunnen we de komende jaren hopelijk iets meer te weten komen over de situatie van de zandhagedis in deze interessante uithoek van Nederland.

Cees Appel, Han Meerman & Ingo Janssen